

Hajdu Zoltán

Az átkódolás

Az embert manipuláló háttérhatalom, a gazdasági, a politikai és a médiumok apparátusával valamint a felépített tekintélyeivel együtt (intézmények és személyek) évszázadok óta arra törekedett és törekszik ma is, hogy szakrális szellemi-lelki és testi hármasságunkat megbontsa, és az oszd meg és hatalmaskodj, a zavarkeltés elvének alkalmazásával elérje sötét céljait. Amikor ez sikerült neki, akkor törte össze bennünk a tudás- tudatosság és öntudat hierarchiáját, miáltal megvezethetővé, átprogramozhatóvá, manipulálhatóvá váltunk. Az átkódolás vezényszava: éljen a sötétség és vesszen a világosság. Bomoljon meg a tudás-tudatosság és öntudat fényességre vezető útja, és jöjjön el a sötétség világa. Lucifer is valami ehhez hasonlót akart. A manipuláló hatalom a teremtett világot a sötétségen, és nem a fényességen át mutatja meg nekünk. Azt sem szereti, ha tudomást szerzünk például arról, hogy világunk tudati, egyben én tudati (individuális én), ami a külső világunk és öntudati (egyetemes én), ami a belső világunk. Ha egyetemes tudattal (öntudattal) rendelkezünk, akkor önmagunkkal, a bennünk levő kis istennel rendelkezünk. Ha csak individuális énnel (én tudattal) rendelkezünk, akkor az egyetemességről lemondva ingatagokká és a hatalom által könnyen befolyásolhatóvá válunk.

Amikor lemondunk lelkünk egyetemes tulajdonjogáról, öntudatunkról, identitásunkról, a bennünk levő Egyről és már nem rendelkezünk önmagunkkal, a valóságos fogalom szerint, bűnt követünk el. Erre a lemondásra, elsötétedésre, bűnre, tudatlanságra kódol át minket a háttérhatalom és az általuk felépített tekintélyek. Tehát az individuális én (anima, psziché) a rés a pajzson, ahol beférkőzhet a hatalom és rendelkezhet velünk. Az én tudatról az öntudatra való váltás azt jelenti, hogy az individuális világunkról az egyetemesre váltunk, a széles útról (anyagi világról), a keskeny útra (a szellemi világra), amikor nem engedünk a hatalom és a felépített tekintélyek manipulációjának. A tudás mindig hierarchikusan épül egymásra, legyen szó akár a teremtett világ anyagi, akár szellemi tudásáról. A hatalomnak nem érdeke a tudásnak ez a természetes egymásra épülése, hanem épp ellenkezőleg. Ő lebontja a hierarchiát, a vertikálitást és helyette kialakítja azt a rendszert, a linearitást, ahol ő dönti el, hogy mi minősíthető tudásnak, és mi nem.

A tudás és tudatosság viszonyában fontos szerepet játszik a tanulás. Mit és hogyan tanulunk meg, illetve miről érdemes tudást szereznünk? A tudásszerzés nem egyenlő az információszerzéssel, ami még rosszabb a statisztikai adatszerzéssel, mint amilyen pl. az iskolai történelemtanítás. Az adatnak információvá, felhasználhatóvá, értelmezhetővé, összefüggést vagy összefüggéstelenséget mu-

tató magyarázattá kell válnia, majd be kell épülnie tudásunkba. Ha tudunk róla, ismerjük, még nem jelenti azt, hogy tudatosítottuk. A tudatosítás ugyanis a szűrő, ami megengedi, hogy a tudás elraktározódjék, és bármikor előhívható legyen. Az a tudás, amely az egyetemes tudatunkhoz, vagyis öntudatunkhoz kapcsolódik, lelkünk érettségét, a felébredést és a beavatást, a visszafele való úton járást szolgálja. Az a tudás viszont, amely nem ezt szolgálja, a felszínes individuális én inga-tag területéhez kerül, és ha nem ismétlődik meg, elvesz. A hatalom ezt a területet célozza meg, úgy hogy az igaz hierarchikus tudást, ami a valóságról, az egyetemességről szól, elferdíti, elhazudja, letagadja, vagy eltünteti, illetve állvalósággal, látványokkal, hazugságokkal helyettesíti, és mivel azt programszerűen propagálja egyben befolyása, ellenőrzése alatt is tart. A marketing és a médiumok is azt adják el nekünk, ami nincs. Az ellenőrző hatalom különböző eszközök alkalmazásával, és a hazugság többszöri ismétlésével éri el sötét céljait, pl. a fősodor (mainstream) gondolkodással, a különböző világnézetekkel, mint amilyen a felvilágosodás, a humanizmus, a kommunizmus volt vagy a mai demokráciával (démonkráciával). Az altatás, az áltatás, a hazugság fenntartása érdekében alkalmazza az ellenőrző fűnyíró elvet is, amikor az ő hazugságába nem illő igazságokat kivágja vagy elferdíti, és ha kell lejárató kampányt indít ellenük.

A tanítás és tanulás formálissá, ellenőrzötté tételével, a liberális képzés és oktatás, az iskolarendszer, és a tankönyvkiadás kézben tartásával a hatalom például azon igyekszik, hogy céljait kiszolgáló engedelmes fogyasztót, az ő hatalmát támogató és nem ellenszegülő, engedelmes, manipulálható tömegembert képezzenek az iskolákban és ezért lehetőleg neki ne keljen fizetni. Így, az emberek taníttatása és egészségben tartása a nemzetállamok feladata. A hatalom csak a kész, valamilyen alapműveltséggel rendelkező egyént állítja munkába, annyi bérért, hogy a dolgozó a következő napon is munkába álljon. Kérdezzük meg, hogy ha a tanulás annyira fontos és olyan sok pénzt fektetnek a nemzetállamok a képzésbe és oktatásba, akkor miért olyan kevés az értelmes, megvilágosodott ember és olyan sok a tárgyi tudással, matematikai racionális gondolkodással rendelkező? Mert a hatalomnak nincs szüksége az értelmes emberre csak a racionalításra. A keleti életfelfogásban azt mondják, hogy a tudás megszabadít, a nyugatban pedig azt, hogy a tudás hatalom. Ezt a gondolatot is a materialista háttérhatalom találta ki, akárcsak az „ép testben, ép lélek” vagy az „élj a mának” szlogent, amely helyesen az „élj a mában” lenne.

Mindannyian egyetemes öntudattal, egyetemes énnel születünk a világra, az Egy által adott olyan kóddal, programmal, útvonaltervvel, amely arról szól, hogy vállald fel életed horizontális és vertikális kereszteződését, a számodra kijelölt tér és idő keresztet, a fent és a lent, a meleg és hideg, a jó és rossz összetartozását, a teremtett világ dualitását, végezd el a rád bízott négyes feladatot, töltsd

be a láncszem szerepedet a generációk között és térj vissza hozzám. Feladataid elvégzésében pedig, az egyetlen törvény, a szeretet törvénye vezéreljen. Amit a láthatatlan háttérhatalmi kéz, az általa felépített apparátussal és tekintélyekkel tesz, az épp ezek ellenkezőjére, mindezek megtagadására int. Az ő célja, hogy tudatlanságunkban mindezekről ne szerezzünk tudomást. Ezért átprogramozást, átkódolást, váltó átállítást hajt végre, fenntartja és generálja a krízist. Minden esz- közt megragad, hogy ne az Egy által ránk bízott feladatokat végezzük el, ne az Egy által eleve létező programot hajtsuk végre, hanem épp ennek ellenkezőjét tegyük, azt, amit a láthatatlan kéz, az ellenőrzése alatt tartó hatalom elvár tőlünk. Ne az Eggyel, legyünk egyetemességünkben, hanem a hatalmat kiszolgálva süllyedjünk individualitásunkba, bele az anyagba.

Az átkódolás, az átprogramozás, az átnevelés, az átalakítás, a befolyásolás le- lehetőségének alapja tudatlanságunk, individuális énünk. Tudatlanságunk, egye- temességünk mellőzéséből és az elkényelmesedésünkből származik, abból, hogy lelkünk dualitásából az individuális, önző énünknek adunk elsőbbséget (a könny- nyebb útnak) és nem egyetemes énünknek (a nehezebb útnak). A hatalomnak az az érdeke, hogy egyetemességünkről, felébredési és beavatási lehetőségünkről tudomást se szerezzünk, illetve ha mégis, akkor azt hamar, valamilyen anyagias csábítással felülírjuk, tehát töröljük tudatunkból. Amint azt az utóbbi évtizedek és évszázadok bebizonyították az altatás, az áltatás, könnyen kialakítható, főleg

ha elfogadjuk azt a minden lehetséges kommunikációs eszközcsatornán ter- jezített materialista világnézetet, hogy csak a ma létezik, és holnap nincs. E verzió szerint az életnek nincs folyta- tása és csak az létezik, amit kezünkkel megfoghatunk, szemünkkel meglátha- tunk, esetleg fülünkkel meghallunk. A materialista nézet nem új találmány. Már a régi szövetségben is megtalál- ható, ahol nincs vertikálitás, csak hori- zontálitás, ahol a kezdet és a vég elkü- lönül egymástól. Nincs út felfelé, nincs körkörösség. Az emberi hármashból a test a fontos, mert az látható és kézzel fogható. A hatalmi altatás odáig is elju- tott, hogy Beavató Mesterünk passiója meg sem történt, csak valaki kitalálta. A hatalom leginkább úgy tud hatást

gyakorolni ránk, akkor tud átprogramozni, akkor tudja az Egy által belénk kódolt üzenetet átváltani az eredetiről a hamisra, ha gyengeségünkben, tudatlanságunkban bizalmat szavazunk neki. Magyarul nem látunk át a szitán, ha hitelt adunk a manipulációnak, bedőlünk neki, ha el hisszük a felépített individuális és intézményi tekintélyek által elénk tárt hamis képet, ha részt veszünk, az oszd meg és hatalmaskodj játéokban, illetve ha félünk.

A hatalom az átkódoláshoz felépített személyi és intézményi tekintélyeket használ fel, mint például a pszichológiát és a tudományt, pontosabban az áltudományokat, amelyeket megkérdőjelezhetetlennek, kétségbe nem vonhatónak kiáltott ki. Ez által propagálni tudta és tudja ma is materialista világnézetét, a fősodor gondolkodást és alakította ki a modern rabszolga/hangya társadalmat, amelynek dogmája a fogyassz még többet, erkölcsé a fizess meg érte és rituáléja a minden megvásárolható. Megjegyzendő, hogy a pszichológia korábban nem volt materiális. A XV. században még a filozófia tárgyához tartozott, de mivel az épp akkor kialakuló liberális hatalom részére nem volt eléggé hatékony sötét céljainak eléréséhez, ki kellett a filozófiából venni és át kellett sorolni az orvostudományok közé. De miért a tudományokhoz? Egyszerűen azért, mert a tudomány műveléséhez és különösen a kutatáshoz és az innovációhoz mindig pénzre volt és van szükség. A pénz volt tehát az, amiért a pszichológia és a tudomány is valamikori függetlenségét feladta és szolga módon kiszolgált és szolgálják ki ma is a hatalmi manipulációit. Akár az is mondható, ha nincs pénz, nincs tudomány. A hatalom a tudományt használta fel arra is, hogy hatalmi materialista ideológiákat terjesszen el, hogy összemossa az észet az értelemmel.

Korábban a tekintélyek szellemi, vallási, politikai és katonai tekintélyek voltak, akik leginkább tudásukkal, harci bátorságukkal vívták ki az emberek bizalmát. Akkoriban kevés volt az individuális, a hatalom által felépített tekintély. Ők elsősorban tanító tekintélyeknek számítottak pl. Lao ce, Kung Fu ce, Zarathustra, Krisztus, Buddha, akik akkor léptek színre, amikor a társadalomban erkölcsi és szellemi problémák merültek fel. Őket nem kellett a hatalomnak felépíteni, mert tudásukkal önmagukat építették fel és váltak hitelessé. Amikor az egyetemes tudás meggyengült és hanyatlani kezdett, amit a történeti kor kezdetének vagy vaskornak is neveznek, attól lehet számolni a hatalom által felépített tekintélyek megjelenését és a hiteles tanítók eltűnését.